

Косточка О.Д.
Державний біотехнологічний університет
Науковий керівник – доктор екон. наук, проф. Моїсєєва Н.І.

ОСОБИСТІТЬ І ПРАВОВА ДЕРЖАВА

Доповідь присвячена розгляду особистості, її загальних прав та прав у державі. Спочатку пропоную розібратися з ключовими поняттями: особистість, право та держава.

З філософської точки зору особистість це найвища форма духовного розвитку і яка здатна освоювати і змінювати цей світ. Важливим є питання типології особистостей, яка залежить від внутрішніх поглядів і переконань. Розрізняють такі типи особистостей як: політичний – прагне керувати над іншими, має панівний характер; естетичний тип – спілкування для нього засіб вираження; релігійний тип – головне зв'язок з Богом; теоретичний тип – пристрасний до пізнання.

Взагалі люди плутають особу і особистість, різниця полягає в тому що особа це цілісність людини а особистість це її образ, як соціальний так і психологічний. Особистістю ми звикли сприймати якусь людину. Кожен шлях починається від її народження і формується впродовж життя, але що формує особистість. Особистість це щось чого немає у інших, адже ми по природі всі різні – особливі, вона формується і виявляється у ході спілкування і комунікації з іншими особистостями. Цей процес формує уявлення людини про інших осіб та світ, і робить кожну людину неповторною.

Немає точних даних коли насправді виникло право, одні вважають початком права первісне суспільство, а інші що воно виникло разом з поняттям держави. Загальне значення права це захист населення, впровадження певних правил для регулювання суспільних відносин, а також право на вибір. В сучасному світі право поділяється на різні види такі як: громадянські, політичні, економічні, соціальні, екологічні, культурні, сімейні. Право має також джерела з яких воно походить, один з таких це ідеалістичне джерело, воно визначається як першоджерело і бере свій початок з давніх часів. Наступний вид права це матеріальне право, його основою слугують фактори, які насамперед і створюють право. Під тиском права виникають окремі соціальні групи які утворюють державу.

Держава це система організації управління яка характеризується наявністю влади, яка діє на території цієї держави, яка поділяється на окремі органи які регулюють права і відносини між особами. Існують такі сучасні гілки влади у державі як законодавча, виконавча і судова. Раніше найпопулярнішими видами правління була монархія(влада одного), аристократія(влада знаті) і демократія(влада народу). У сучасній державі передбачена можливість примусового виконання прав громадян і усунення перешкод на шляху їх реалізації. У кожній державі права людини закріплюються або в конституції, або в спеціально присвяченій ним декларації. У поточних законах і підзаконних юридичних актах передбачаються процедури, механізми реалізації і захисту основних прав людини, закріплених у конституції. Норми про права людини можуть діяти як прямо, так і через конкретні спеціальні закони, що встановлюють форми їхньої реалізації.

Отже розглянемо ознаки правової держави:

- Верховенство закону;
- Взаємна відповідальність держави і особи;
- Поділ державної влади на гілки;
- Наявність контролю та нагляду за виконанням законів.

Поняття «правова держава» з'явилося в німецькій літературі на початку XIX ст. в працях К.-Т. Велькера та Р. фон Моля. Вперше деякі положення правової державності були закріплені в Конституціях США (1787 р.) та Франції (1789 р.).

Правова держава — організація, яка представляє суспільство на офіційному рівні як всередині країни, так і поза її межами у взаєминах з іншими державами. Концепція правової держави розроблена наприкінці XVIII —у XIX ст. Дж. Локком, Ш. Л. Монтеск'є, Т. Джефферсоном, І. Кантом та іншими представниками лібералізму.

Перша стаття Конституції України (1996 р.) визначає її як демократичну, соціальну та правову державу. Закони опираються на Конституцію і мають найвищу юридичну силу. Закони мають відповідати загальнолюдським уявленням про права і свободи громадян у демократичній правовій державі. Критерієм оцінки мають слугувати документи, прийняті міжнародним співтовариством ООН.

Кожна держава орієнтується на інші країни і наслідує певні звичаї та правила, після припинення існування ліги націй її на зміну утворили Організацію Об'єднаних Націй(ООН), до країн засновників входили такі країни як: США, Великобританія, Канада, Радянський Союз, Індія, Нова Зеландія, Китай та інші, взагалі на сьогодні налічується 193 держави-члени і діє вона по всій території планети.

ООН робить великий внесок у розвиток суспільства, пропонує розглянути основні статті з декларації 9 грудня 1998 року:

- «Кожна людина має право, індивідуально та разом з іншими, заохочувати та боротися за захист і реалізацію прав людини та основних свобод на національному та міжнародному рівнях» (Стаття 1).
- «Кожна держава несе основну відповідальність і обов'язок захищати, заохочувати та реалізувати всі права людини та основні свободи, серед іншого, шляхом прийняття таких заходів, які можуть бути необхідними для створення всіх необхідних умов у соціальній, економічній, політичній та інших сферах» (Стаття 2).
- «З метою заохочення та захисту прав людини та основоположних свобод кожна людина має право, індивідуально та спільно з іншими, на національному та міжнародному рівнях: Мирно зустрічатися або збиратися, створювати, вступати та брати участь у неурядових організаціях, асоціаціях чи групах; для спілкування з неурядовими або міжурядовими організаціями» (Стаття 5).
- «Кожна людина має право, індивідуально та спільно з іншими, розробляти та обговорювати нові ідеї та принципи прав людини та виступати за їх прийняття» (Стаття 7).

Підбиваючи підсумки хочу сказати що особистість, право і держава пов'язані між собою, їх філософський зміст широкий і містить багато різних уявлень. Права і свободи людини мають визначальне місце в становленні суспільства, його розвитку і набутті гармонії у всесвіті.

ЛІТЕРАТУРА

1. Воронянський, О. В. Політична трансформація в контексті проблеми перерозподілу ресурсів / О. В. Воронянський // Вісник Харківського нац. ун-ту ім. В. Н. Каразіна. Серія: Питання політології. – 2012. – № 1007, вип. 20. – С. 51–57.
2. Воронянський О.В. Проблеми трансформації політичної суб'єктності в постіндустріальному суспільстві. Сучасне суспільство: політичні науки, соціологічні науки, культурологічні науки. Т. 2. Вип. 18. С. 37-47.
3. Калініченко В. В. и др. Історія України: від найдавніших часів до сьогодення. – 2016.
4. Людина і світ : підручник для 11 класу загальноосвітніх навчальних закладів / Н. В. Назаренко [та ін.]. - Харків : Сидія, 2012. - 238 с.

Крилова А.В.
Державний біотехнологічний університет
Науковий керівник – канд. іст. наук, проф. Воронянський О.В.

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ ФУНДАМЕНТАЛЬНИХ ТА ГРОМАДЯНСЬКИХ ПРАВ ЛЮДИНИ

Міжнародний стандарт — стандарт розроблений міжнародною організацією зі стандартизації. Найвідомішою з них є International Organization for Standardization.

Міжнародний стандарт можна застосовувати прямо, чи варіювати для кращої відповідності місцевим умовам, результатом модифікації міжнародних стандартів є створення еквівалентних національних стандартів, які можуть відрізнятися як одиницями